

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1017
Dok.: RHJ40010

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 80 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. november 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 80 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49):

”Ministeren bedes kommentere høringssvaret fra Amnesty International, jf. REU L 49 - bilag 18.”

Svar:

Amnesty International anfører bl.a., at lovforslaget er det seneste af flere eksempler på lovgivning, der undergraver og svækker grundlæggende retssikkerhedsgarantier, og at de foreslåede regler må frygtes at ville true forsamlingsfriheden mv. Det kritiseres også, at de foreslåede regler indebærer, at personer kan straffes med 40 dages fængsel uden en vurdering af forholdets konkrete grovhed, og uden at de pågældende selv har deltaget i grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Amnesty International kritiserer også den foreslåede forlængelse af fristen for administrativ frihedsberøvelse efter politiloven og efterlyser en nærmere redegørelse for forslagets overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at der som led i en styrkelse af indsatsen mod omfattende forstyrrelse af den offentlige ro og orden mv. lægges op til en væsentlig skærpelse af straffene bl.a. for overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 3, om at hindre politiets arbejde mv. og § 291 om hærværk, som sker i forbindelse med omfattende uroligheder mv.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i disse tilfælde ved fastsættelsen af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, tages udgangspunkt i et strafniveau på 40 dages fængsel i førstegangstilfælde. Det fremgår samtidig udtrykkeligt af lovforslagets bemærkninger, at fastsættelsen af straffen i konkrete sager fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og at det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler for det.

De foreslåede strafskærpelser finder alene anvendelse på forhold, som begås, mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af offentlig ro og orden. Den nærmere afgrænsning heraf er beskrevet i lovforslagets bemærkninger, og det fremgår heraf, at de foreslåede strafskærpselsregler alene finder anvendelse, hvis der er en

tidsmæssig og geografisk sammenhæng mellem overtrædelsen og den grove forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Det er endvidere en betingelse, at de pågældende har forsæt (f.eks. kendskab) til, at der i området foregår sådanne uroligheder.

Lovforslaget indebærer ingen nykriminalisering af handlinger, som i dag er lovlige, og de forhold, som i givet fald vil blive omfattet af de foreslåede strafskærper, er således allerede i dag strafbare efter de pågældende bestemmelser. Lovforslaget er således ikke udtryk for, at en person gøres strafferetligt ansvarlig for andres handlinger, men at de pågældende uroligheder – som han eller hun skal kende til – indgår som en skærpende omstændigheder ved fastsættelsen af straffen for handlinger, som allerede i dag er strafbare, jf. i øvrigt besvarelsen af spørgsmål nr. 38 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

Med hensyn til forslaget om at forlænge fristen for frihedsberøvelse efter politilovens §§ 8 og 9 til 12 timer bemærkes, at der ikke foreslås ændringer i betingelserne for at foretage frihedsberøvelse i forbindelse med opløb mv. Frihedsberøvelse vil fortsat kun kunne anvendes, hvis det er nødvendigt i den konkrete situation, og hvis mindre indgribende midler ikke findes tilstrækkelige til at afværge en konkret og nærliggende fare. Frihedsberøvelsen skal endvidere fortsat være så kortvarig og skånsom som muligt, og personen skal ligesom i dag løslades, så snart de omstændigheder, der gav anledning til frihedsberøvelsen, ikke længere er til stede. Der er endvidere som hidtil en særlig let adgang til domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 17 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

På den anførte baggrund sker der efter Justitsministeriets opfattelse ikke med lovforslaget en svækkelse af grundlæggende retssikkerhedsgarantier.

Om de foreslåede reglers forhold til grundlovens § 79 om forsamlingsfriheden henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 18 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

For så vidt angår det anførte om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 24 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

